

ספר

התשבץ

חלק שני

לאור התורה והחכמה אשר אלז וסגל הכשר הגדול בעל הכנפים זה סיני וסוקר הרים המפורסם שמו כודע בשפדים . מאור הגולה חר ישראל . פטיש החזק פמוד הימיני הרב הגלון הגדול המוסלג מורינו ורכיט וספרת ראשיטו אשר אור תורתו לא חמת ולא חזנת .

כפותרו **שמעון בר צמח** ולה"ה

אשר שלש מלוח ועשרים שנה היה גנוז וטמון כיד זרע קדש יולאי ירך הרב הממכר סג"ל לא ילא לאור העולם על יד הדפוס.

ותים הזה נחגלגל הזכת על יד שרחה דרחמנא יקר רוח איש תבונה תחכם הפרופס . כמחירוד

מאיר קרשקש יציו

בן של קדושים ותלשלה יוחסיס בן החכם השלם כמחירוד נחגלגל ולה"ה . כין וכנד לאוחו לריק החכם השלם הדיין הרב הגדול הישיש כמות"ר נחגלגל קרשקש ולה"ה . אשר רוח ה' נוססה בו וכדכה רוחו לזכות אה הרבים ולפשות נחת רוח . דוכב שפתי ישיש להרב הממכר ז"ל הג"ל זכות הרבים תלוי בו ולכל בני ישראל פם-קרובו :

וליוקר מללוחו גם כעת עד אשר פלה מחירו לסק רב הוללתיו לאור שיה כפ"ה . וספסתי דנד מדש כל המראה מקומות מש"ס והרמב"ם . אף סברתיו משגילוח רבוה אשר כלו ברסום הראשון אשר כמעט החשיכו יספת הוד הספר .

לעמבערן

ברסום של הי"ב טוקי אורי זאב פאלאט י

לסק

תרנא

סנה

הקדמת הרבנים הגאונים המופלגים אשר בקק חונם יעמ

משיני לשואל כל חסלומה. דברי האל הגדול אשר ברמה. כי ישראל פנים
 בחוק פטור היצני מרינו רבינו ופטרם ראשנו כאשר גדול בעל הנסים.
 הרבון בין המשפטים. הגאון המופלג אשר אור חורמו לא חמה ולא מוחה
 כמוהו. **שמעון בר צמח** זליל אשר בשונו ונכונד גלוטיע
 וקולר דינו כלה קליר וקין עבר. וספרו הנשי לגנוס חוכר. כחופש במדבר.
 נלון לחס ואין בר. עד כי השקף הי מרוס מפניו. וחמל על פוח ימיו.
 והאיר את רוח אחיו. אנשי גלוטיע. כי הלק ויחדי סגולה. אשר אומר
 גורתם שורחת כשיר ותלה כשיר ארניל ישיא ומערי הגולה להדסים חסן
 זל ולהשלים חוקו ולהוליא אורו מחוך נרמקו. כאשר עשו וכאשר חקקו לקחת
 הספרים בעת אשר היו עמרים. נכתבי ידיהם אשר כיד אחיסם. זה היצם
 אשר רוח הי נוספה בו. נכתב רגלו מביח מושבו. להכרים החפלים לביח
 דפוסם. להיות למיי נסם. זכה במקמו. כאשר העיר הי את רוחו. וכירס
 הליתו היי החכם הנבון. גוש ישיי וכן של קדושי. יאשר מחיו ולא ינקם.
 כמוהו **מאיר קרשקש** ייז הוא האיש אשר נח בשלה לקראחי.
 וכדברים הלה גלה חזויו. ומדי שמטו יאל במחול משחק לבינו. ונחשט
 במות אחיו. גם שיי נחמרו הזכב נשיא שדחיו. אשר שמחחס רבה בלא
 מדה כפרת החמדה. משושי אב המשורה. אשר יאלו לרפוס מחוך שלטת.
 לחמוך ולספור ולזכות. וזה יאל ראשונה. מדף כשופכה. בקול רננה. ודברי
 סגולה. לפדמו המהוללה. זאת תורת העולה. להקים דגלה מחך האשילה.
 ולחמ חילה מן הכח אל הסעולה. הוא הנביר העלה. גוש היחם והמעלה פרה
 הרמון. החכם הנבון. אשר כפיו דכס יוסף. כמוהו **שמואל נטף**.
 יזיאל ואחיו שלא יתפדו. נחפור כחזו ולא נפדו. הוא האיש לפוש השק
 הרוכב במרכבת המשנה. יפה פירס וארמוני. באזי עמו נחן משנה. והאירעם
 חסן זה יקר כבודו. וגדל חממו והדרו והודו. ורסם בעטו ונכה יסודו.
 להכניסו נדפוס ולייעזו. היי המשכיל הנבון. מלא מלוח כרמוני. נביר נודע
 כחבר ומרמון. בלא כל יודעי דשם המשחק. כמוהו **יוסף נטף**
 יזיאל יחירו וזיירו. ופל כל שר וקין יגברו. בהמעוררם בגללכת האל.
 לכל שמש בית ישראל. והנבירים אחיסם. המויס אחיסם הראשון מחד נודע.
 ככלל והימן ודרפס. מלוה הי חוין דל. בעסק זה מאוד השתדל. וקין ואסף
 לכל איש נחל **אברהם נטף** היו ייח מחד ויגדל. וילקח נח מצוח
 באר למי ראי. מעורר לכל לב משחלה ויודע **יצחק נטף** בארץ
 סיהא. ויברכו ס'. והשלישי המשירה של שמו. הרח בגרין לפשו. קשמו
 ורלו כי טוב לחמו. ויקרא לו הי **שדום נטף** יחיר כספיר ויהלם יעלם
 הי שפלט וישלים משכורתם. ולא יעד נשיא מניחם. גם נביסם שרי
 עד יקראו במלחם. וטוב בארץ יאכלו יחדי גולה אשר הסכימו כשפר גורתי
 פתגמם. ככה יאכלו בני ישראל את לחמם. כפת גזר דפוס הספרים. וקט
 הפסלים היקרים. גי זהובי דיגרים. וכלם רלו כעט וקלמסא. כאיש מוסקה.
 מאהבת הי אשר בלבם כחופה לפני אחיסם הרמים. וקיימו וקבלו ומשגו
 חמים. כאשר קיימו על נפסם אחיסם הנשימים. הגי וישירו שירה חדשה.
 לאל הנערך בקדושה. ויאמרו ברוך אלהינו. אשר פקח עינינו. והפיר את רוחנו.
 לשמות בלמח ממים חיים אשר יק ארונינו. ולהחזיר ליושנם עטרת ראשו.
 וברוך אשר זכנו. ונחן בליבו להשורר בהשעורות אחיו. כן חכו לבנין
 אריאל. ולקבוץ נחי ישראל. ונח לזין גואל. לשבורי לב ירסא. ולפול בגלות
 יפסה. ק יאמר סמכט האופה. כשימל סקיחא של רמזי הגלות במשוח
 גדולות עמוסי הפלחות. לא יכילם ספרים ומגילות. ויחון וירחס ארון הנפלא
 וישלח ינון ברוב ישושח. ורגלו יריס למוסח ולאות. וכפול עמו יכס. סם
 החוממים סם מחא מונס. כסדר של סם אחיסם יקראו במלחם. כששד ראשון
 לחדש עינם שכה אשר תאחד ממט ומלחמה לא מוכל להפעלם :

יסוד המלכות והכלים והקדמות ופטרם האחודי המוכתר ככח מלכות
 לו חלוח ולו יאות. ארון כל הנכראו. ואלכי כל האוחי. רס בנכוסח
 רוכב פרכי המונבל ומוגדר מכל עיר נשמר. אסם ומביט ויודע כל חסלומי :
 הגומל כטוב רש וכמסללו : מלך משיחו מקיים וטובו מיהלו : יפריק ויחמק
 ומסרי הלוי ופדומו הגלוי : כרופא חולים וטחן מרגישו : ממים מחים
 ומגמיה יסויו : השפיע לביחיו דברי נכארי. וכבר כמשה חמון כפדנות :
 סה אל סה דבר בו כמראה ולא כמידות : כחילנו על ידו שני לוחות :
 מאכן ספיר גזורי : ומורי אמת ומריי מלוח : ושמוקות ומסמרי : ודברי
 קבלו. החמודי והכבודי : הגטווי לג והנעורו של הר סירי מחוך לש להבו.
 כאשר כרת פס ששעה אבות : אוכדו וריעיו אשר נסה כמסו. קיים הקיס
 וכבר לרעס לכבוד ולאות : משפיר ומסארן ומכל האומי ומסרי לג אמרו
 טהורי. מורמו התמימה והיקרה : נחמה כראשנו לכבר ועטרה : און כה
 שינוי ואין חמורה : חתומה בלאף עוקאן שפורה. ומיס חיים נוכס מנירה .
 ימלא לוף דכס מקורה : ולא יחון סגור מחמיה. ולא ישקל כסף מחירה : כה
 קדשו וכה אומ : היא חיינו ואורך ימינו. וכה חכנו וכנס קרא לנו. ויגרש
 מפנינו כל הגוים אשר סביבנו. והיו מקריבים מס ופריסם. ואחמו כטוב
 נחלמנו נחויים. כהילי שונ מתפדירם. וכפח יעני שמחים ורננים. ופל
 מורמו ופדומו דשיר ורעניס :

יוסף כאשר נביחו הפרו : ודרכט קלקלו : וכמלחיו גלסו : וכשקווי
 כגוים המרו : וטוב האל לא זכרנו. ובחורמו לא חלטו ובחקומו לא
 הלכו. ויקרף הי וימכרו : בלא כסף ולא מחירים. כיד אדויס אכורים .
 חורקי קיים ומחנברים. כגונו כשירה פדים עדרים : וטוביו חללו ופכרו
 אדריס. ויקלו כנו לריס איס שרנים ונושים סכברים וכפדווי קשות
 מטירי. ומפי החמלה כפדירם. ומקולר רוח ומפנדוה קשה. שכמו חורחיו
 סקדושה. אשר נחונה לנו למורסה. ומחלבלו הלכותים ונחשכשה ופלה קון
 כדכשה. ודרדר כדגנה וסירוסה : ונסה כפת ערכ שכסה. לולי הי היה לנו .
 השגיה נסין חמלמו פליטי. וכטובה זכרנו. והשקף של עמו מלב תהומי
 והזירה פליסם מארוי גדול. להאיר להם עמוך האשילו : אחרי אשר כטלו
 הכניאים והכחאוי. המודיעים לו כל פפלומו. ודרי הי סונוי והכחורוי
 הפריח פרה והלין ללוח. הקיס דלוסס להחיר. לב נכוכי ורמוסי ענדוי .
 להיו לכס למופת ולאות כי יס מקוס למיחלו. סיה רבן היושנים ראשונה
 כמלכו. נאס כעלי משיו וכריחיו. ואמוראים כפלי נמרות. סכירו כל
 המחשול. וכערו הקוליס והפחמו. מבין הכרמים והעדו. והאילו לאורו כל
 הכחיו. דח ודין כמקורו. ותלמוד וגרסא. עם קול מלחמו. ושקל וסרייא
 להחלמד ולהתחכמו. ככל ערכו. ומקנו כפלי החכמו. דגל פל הממרו .
 ואחריסם למחו כפדונו. רבן הגאונים עורכי שלחנו. יודעי דעת ומביני מדע
 להבין ולסורו. ונאספו שמה כל העדר. כרי נגרים ומשוני אריו. וכברו
 כמכברו. והאילו כל הסיקוי. ופכרו דיגים והלכרי פסוקי. והמליקוס לדרכים
 ולשכילים ולנחיו. מהס מדכרי תורה גזרו. ומהס מדכרי קבלו. ומהס
 דכרי חכמים כדרכו. ומהס נדרים שומדים כפלו. ככל חקקו וייסדו
 אכירים כחרכ וקשת גבורים. ודללו ממיי אדירי. והשקו את האלן מי כרוכס.
 לפקוח פירס שורים לתופי מדכרי. כדרכים כחירי. ומורוי יקרים ומלוה
 ישרים. וגזרו כנן ומקוח וגדירים. וקבלות מחיני סה אל סם לגברים. הכל
 כחורי כשלחן למזהירי. ומבין הככורי. ורמו פלינו שני מאורי. חלקים שני
 כחד חבורי. מחממה ודעת סם לגוריס. דכס מקורס ויערת דגוריס. דברי
 סירי וסוקר הריס. מחספסס ככיים וינון חגוריס. לכל לב סם כממרים. ומכל
 אחיסם נעדרים. וכפחתי כחמו נקשרים. עזובים ככמים וכחדרים. של נסם
 פיסס מיי קרים. אשר יאלו ממקור החכמה. עם קול מלחמה. כדילא וכפסמח.

אברהם טייב ס"ט : פשה נגאר ס"ט . יצחק חכין ס"ט : אברהם נטף ס"ט . דוד צמח ס"ט .